

ਸਰਵਣ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਸਟੇਟ ਅਤੇ ਹੋਰ
(ਆਈ. ਐੱਸ. ਟਿਵਾਣਾ, ਜੇ.)

ਡਿਕਰੀ ਧਾਰਕ, ਜੋ ਨਿਲਾਮੀ ਖਰੀਦਦਾਰ ਸੀ, ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਵਿਕਰੀ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਵੇਚਿਆ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਮੇਰੀਆ ਰਮੰਨਾ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਉਪਰੋਕਤ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਮਦੋਨਜ਼ਰ, ਇੱਕ ਬੇਕਾਰ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਸੀਮਾ ਦਾ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਬਿੰਦੂ ਉਦੋਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਫੈਸਲਾ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੂੰ ਵੇਚੀ ਗਈ ਜਾਇਦਾਦ ਤੋਂ ਨਿਪਟਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਜੇਕਰ ਫੈਸਲਾ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ 17 ਦਸੰਬਰ, 1981 ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਸੀ ਜਦੋਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਾਂ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ 17 ਮਾਰਚ, 1982 ਨੂੰ ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਰਿਹਾ, ਸੀਮਾ ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਉਸ ਦੇ ਖਿਲਾਫ਼ ਇਹ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਨਿਰਣਾ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਬਜ਼ੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਸੀ, ਤਾਂ ਸੀਮਾ ਦਾ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਬਿੰਦੂ 17 ਦਸੰਬਰ, 1981 ਹੋਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਫੈਸਲੇ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਇਤਰਾਜ਼ ਪਟੀਸ਼ਨ ਉਪਰੋਕਤ ਮਿਤੀ ਦੇ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, *ਮੇਰੀਆ ਰਮੰਨਾ ਦੇ ਕੇਸ* (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਫੈਸਲੇ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

(10) ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕੋਣ ਤੋਂ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। *ਮੇਰੀਆ ਰਮੰਨਾ ਦੇ ਕੇਸ* (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ 26 ਜੂਨ, 1936 ਨੂੰ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ 15 ਦਸੰਬਰ, 1936 ਨੂੰ ਕਬਜ਼ਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੀਮਾ ਨੂੰ ਕਬਜ਼ਾ ਲੈਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਗਿਣਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਜੇਕਰ ਵਿਕਰੀ ਬੇਅਰਥ ਹੈ ਤਾਂ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਇਤਰਾਜ਼ ਮੰਨੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਸੀਂ ਦੂਜੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਬੇਲੋੜੀ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਇਤਰਾਜ਼ ਮੰਨੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ।

(11) ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਅੱਗੇ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿੰਗ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਭੇਜੀ ਜਾਵੇ ਅਤੇ - ਹੁਕਮ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਵੇ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਖਰਚਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਡੀ.ਐਸ. ਤਿਵਾਣੀਆ, ਜੇ.—ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਐਚ. ਐਸ. ਬੀ

ਪੀਸੀ ਜੈਨ ਏਸੀਜੇ ਅਤੇ ਆਈਐਸ ਟਿਵਾਣਾ, ਜੇ

ਸਰਵਣ ਸਿੰਘ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦਾ ਰਾਜ- ਉੱਤਰਦਾਤਾ।

1984 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ. 352

16 ਫਰਵਰੀ 1985

ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ (ਸਜ਼ਾ ਅਤੇ ਅਪੀਲ) ਨਿਯਮ, 1970— ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ ਰੁਲਜ਼, 1953, ਖੰਡ 1, ਨਿਯਮ 4.7 ਅਤੇ 4.12— ਸੰਚਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਵਾਧੇ ਦੀ ਰੋਕ-ਕੀ ਇਕ ਪ੍ਰਮੁੱਖ

ਜੁਰਮਾਨਾ— ਅਜਿਹਾ ਜੁਰਮਾਨਾ—ਕੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਨਿਯਮ 5 ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਧਾਰਾ (iv) ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ ਰੁਲਜ਼, 1953, ਵਾਲੀਅਮ 1 ਦੇ ਨਿਯਮ 4.7 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੇ ਵਾਧੇ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਉਦੋਂ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਇਸ ਨਿਯਮ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸੰਚਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਵਾਧਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਯਮ 4.12 ਦੀ ਪੜਚੋਲ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇੱਕ ਵੱਖਰੀ ਸਥਿਤੀ ਅਤੇ ਰੁਕਣ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕਰਦਾ ਹੈ; ਕਲਪਨਾ ਦੀ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਫੈਲਾਅ ਦੇ ਸੰਚਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਵਾਲੇ ਵਾਧੇ ਦਾ ਨਿਯਮ 4.12 ਦੀ ਧਾਰਾ (v) ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਧਾਰਾ (v) ਦੇ ਤਹਿਤ, ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੇ ਮਾਪ ਵਜੋਂ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਤਨਖਾਹ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਪੈਮਾਨੇ ਵਿੱਚ ਹੇਠਲੇ ਪੜਾਅ ਤੱਕ ਕਟੌਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਕਟੌਤੀ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਰ. ; ਓਰੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਇਹ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਕਟੌਤੀ - ਤਨਖਾਹ ਦੇ ਭਵਿੱਖੀ ਵਾਧੇ ਨੂੰ ਟਾਲਣ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰੇਗੀ। ਇਹ ਧਾਰਾ ਇੱਕ ਹੇਠਲੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਰੀਡਕਸ਼ਨ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਸੰਚਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੇ ਨਾਲ ਵਾਧੇ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੰਚਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਵਾਧੇ ਨੂੰ ਰੋਕਣਾ ਇੱਕ ਮਾਮਲੀ ਜੁਰਮਾਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸੇਵਾਵਾਂ (ਸਜਾ ਅਤੇ ਅਪੀਲ) ਨਿਯਮ, 1970 ਦੇ ਨਿਯਮ 5 ਦੀ ਧਾਰਾ (iv) ਅਧੀਨ ਆਉਂਦਾ ਹੈ।

(ਪਾਰਾ 7 ਅਤੇ 8)।

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਰਾਮ ਲਾਭਾਯਾ, 1983(2) SLR 410. ਬਲਕਾਰ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਚੀਫ਼ ਇੰਜੀਨੀਅਰ, 1983(2) SLR 684.

ਓਵਰਰੁਲਡ।

ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਅਤੇ 227 ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ :-

- (i) ਸਰਟੀਓਰੀ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਅਨੁਸੂਚੀ P-1 ਅਤੇ P-3 ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ;
- (ii) ਕੇਸ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਢੁਕਵੀਂ ਅਤੇ ਉਚਿਤ ਸਮਝੇ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ; (ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਨੁਸੂਚੀ P-1, P-2 ਅਤੇ P-3 ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਾਪੀਆਂ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਛੇਟ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ);
- (iv) ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਖਰਚੇ ਵੀ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ;
- (v) ਉਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਅਗਾਊਂ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਨਾਲ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਨਿਪਟਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ;

ਅਤੇ

ਅੱਗੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ ਅਣਗਹਿਲੀ ਵਾਲੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਅਨੁਬੰਧ ਪੀ-1 ਅਤੇ ਪੀ-3 ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਜਾਵੇ।

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਐਮ.ਐਸ.ਕੰਗ .

ਏ ਐਸ ਸੰਧੂ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ ਵਕੀਲ AG (Pb.),

ਸਫ਼ਵਾਨ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਸਟੇਟ ਅਤੇ ਹੋਰ
(ਪੀ.ਸੀ. ਜੈਨ, ਏ.ਸੀ.ਜੇ.)

ਨਿਰਣਾ

ਪ੍ਰੋਮ ਚੰਦ ਜੈਨ, ਏ.ਸੀ.ਜੇ.

(1) ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਵਾਲ ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਸੰਚਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਵਾਧੇ ਨੂੰ ਰੋਕਣਾ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਜੁਰਮਾਨਾ ਹੈ?

(2) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਖੁਰਾਕ ਅਤੇ ਸਪਲਾਈ ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚ ਸਬ-ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਸ ਨੂੰ ਹੋਰ ਚਾਰ ਸਬ-ਇੰਸਪੈਕਟਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ 5 ਅਪ੍ਰੈਲ 1978 ਨੂੰ ਫਗਵਾੜਾ ਰੇਲਵੇ ਸਟੇਸ਼ਨ ਤੋਂ ਮਨਮਾੜ ਲਈ ਕਣਕ ਦੀ ਸਪੈਸ਼ਲ ਭੇਜਣ ਲਈ ਤਾਇਨਾਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਮੰਤਵ ਲਈ, 8,800 ਕਣਕ ਦੀਆਂ ਬੋਰੀਆਂ ਰੇਲਵੇ ਸਟੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਡੰਪ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਇਸ ਵਿੱਚੋਂ 8,170 ਬੋਰੀਆਂ ਕਣਕ ਸਪੈਸ਼ਲ ਵਿੱਚ ਲੋਡ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ 630 ਬੋਰੀਆਂ ਪਿੱਛੇ ਰਹਿ ਜਾਣੀਆਂ ਸਨ, ਪਰ ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ 666 ਬੋਰੀਆਂ ਪਲੇਟਫਾਰਮ 'ਤੇ ਪਿੱਛੇ ਰਹਿ ਗਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ 36 ਬੋਰੀਆਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਪਈਆਂ ਸਨ। ਇਹ ਵਾਪੀਕੀ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਖੁਰਾਕ ਤੇ ਸਪਲਾਈਜ਼ ਅਫਸਰ ਫਗਵਾੜਾ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦੀ ਗਈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਹ ਤੱਥ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਖੁਰਾਕ ਤੇ ਸਪਲਾਈਜ਼ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ। ਇਹ ਪਤਾ ਲੱਗਣ 'ਤੇ ਕਿ ਇਹ 36 ਬੈਗ ਗਲਤ ਨਿਯੋਜਨ ਲਈ ਪਿੱਛੇ ਰੱਖੇ ਗਏ ਸਨ, ਜੁਲਾਈ 1978 ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਹਫ਼ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ 'ਤੇ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਉਸ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦਾ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਜਵਾਬ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕਿਉਂ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਵਿੱਚ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਉਸ ਦੇ ਦੋ ਵਾਧੇ ਨੂੰ ਸੰਚਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਰੋਕਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਨੋਟਿਸ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ, ਪਰ ਉਹੀ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟੀਜਨਕ ਪਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਖੁਰਾਕ ਅਤੇ ਸਪਲਾਈਜ਼, ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਨੇ ਸੰਚਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਦੋ ਵਾਧੇ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦਾ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਇਆ।

(3) ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ, ਪਰ * ਇਸ ਨੂੰ ਰਿਸਪਾਂਡ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਫਿਰ ਵੀ ਨਾਰਾਜ਼ ਹੋ ਕੇ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਉਠਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਨੰਬਰ 2 ਅਤੇ 1, ਅਨੁਬੰਧ ਪੀ-1 ਅਤੇ ਪੀ-3 ਨੂੰ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਕਾਪੀ ਕਰਦਾ ਹੈ।

(4) ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਏ ਜਾਣ ਦੇ ਸਵਾਲ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਇਕੋ ਇਕ ਬਿੰਦੂ ਜਿਸ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਸੰਚਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੇ ਨਾਲ ਵਾਧੇ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦਾ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾਣਾ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਸਜ਼ਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਜਵਾਬ ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਕਹਿਣ ਦਾ ਕੋਈ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਗਲਤ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਕੋਈ ਵਿਦਾਇਗੀ ਮਾਨਸਿਕ ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਸ੍ਰੀ ਐਮ.ਐਸ. ਕੰਗ ਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਸਟਾਪੇਜ਼

ਸੰਚਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਵਾਧਾ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਸਜ਼ਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਵਿਭਾਗੀ ਜਾਂਚ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਰਿਜ਼ਰਵ ਪੌਡੀਟ ਨੰਬਰ 2 ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੁਕਮ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਸੀ। ਆਪਣੀ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ, ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ *ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਦੋ ਸਿੰਗਲ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਰਾਮ ਲੁਭਾਇਆ, (1) ਅਤੇ ਬਲਕਾਰ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਚੀਫ ਇੰਜੀਨੀਅਰ (2)* 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਸੀ।

(5) ਅਸੀਂ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਕਹਿਣ ਦੀ ਕੋਈ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਸਾਡਾ ਧਿਆਨ ਖਿੱਚਣ ਵਾਲੇ ਦੋ ਫੈਸਲੇ ਉਸਦੀ ਦਲੀਲ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਸ੍ਰੀ ਏ.ਐਸ. ਸੰਧੂ, ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ, ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਕਿ ਦੋਵਾਂ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਗਿਆ ਵਿਚਾਰ ਨਿਰਣੇ, ਇੱਕ ਸਹੀ ਕਾਨੂੰਨ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਰਾਜ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਦਲੀਲ ਦੇਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ, ਵਾਧੇ ਨੂੰ ਰੋਕਣਾ ਇੱਕ ਮਾਮੂਲੀ ਜੁਰਮਾਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਇਹ ਸੰਚਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਵੱਡਾ ਜੁਰਮਾਨਾ ਨਹੀਂ

ਬਣਾ ਦੇਵੇਗਾ।

(6) ਪੂਰੇ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਸਾਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਕਾਫੀ ਤਾਕਤ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ (ਸਜ਼ਾ ਅਤੇ ਅਪੀਲ) ਨਿਯਮ, 1970 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨਿਯਮਾਂ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਦਾ ਨਿਯਮ 5, ਛੋਟੇ ਅਤੇ ਵੱਡੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਯਮ ਦਾ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਿੱਸਾ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ:-

“5. *ਜੁਰਮਾਨੇ*। —ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਜੁਰਮਾਨੇ, ਚੰਗੇ ਅਤੇ ਲੋੜੀਂਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ 'ਤੇ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ: -

ਮਾਮੂਲੀ ਸਜ਼ਾਵਾਂ

- (i) ਨਿੰਦਾ;
- (ii) ਉਸ ਦੀਆਂ ਤਰੱਕੀਆਂ ਨੂੰ ਰੋਕਣਾ;
- (iii) ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਜਾਂ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਕੇ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਹੋਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿੱਤੀ ਨੁਕਸਾਨ ਦੀ ਪੂਰੀ ਜਾਂ ਕੁਝ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਉਸਦੀ ਤਨਖਾਹ ਤੋਂ ਵਸੂਲੀ;
- (iv) ਤਨਖਾਹ ਦੇ ਵਾਧੇ ਨੂੰ ਰੋਕਣਾ;

ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਸਜ਼ਾਵਾਂ

- (v) ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਅਵਧੀ ਲਈ ਤਨਖਾਹ ਦੇ ਸਮੇਂ-ਸਕੇਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੇਠਲੇ ਪੜਾਅ ਵਿੱਚ ਕਟੌਤੀ, ਅਗਲੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਕਿ ਕੀ

- (1) 1983(2) SLR 410.
- (2) 1983(2) S1.R. 684.

ਸਰਵਣ ਸਿੰਘ **ਬਨਾਮ** ਪੰਜਾਬ ਸਟੇਟ ਅਤੇ ਹੋਰ
(ਪੀ.ਸੀ. ਜੈਨ, ਏ.ਸੀ.ਜੇ.)

ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਅਜਿਹੀ ਕਟੌਤੀ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਤਨਖਾਹ ਦੇ ਵਾਧੇ ਦੀ ਕਮਾਈ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਕੀ ਅਜਿਹੀ ਮਿਆਦ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ 'ਤੇ, ਕਟੌਤੀ ਦਾ ਉਸਦੀ ਤਨਖਾਹ ਦੇ ਭਵਿੱਖੀ ਵਾਧੇ ਨੂੰ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੋਵੇਗਾ ਜਾਂ ਨਹੀਂ;

- (vi) ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਤਨਖਾਹ, ਗ੍ਰੇਡ, ਪੋਸਟ ਜਾਂ ਸੇਵਾ ਦੇ ਸਮੇਂ-ਸਕੇਲ 'ਤੇ ਤਰੱਕੀ ਲਈ ਇੱਕ ਰੁਕਾਵਟ ਹੋਵੇਗੀ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਸਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਾਂ ਉਸ ਗ੍ਰੇਡ ਜਾਂ ਪੋਸਟ ਜਾਂ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਬਹਾਲੀ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਬਾਰੇ ਹੋਰ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਜਿਸ ਤੋਂ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਘਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬਹਾਲੀ 'ਤੇ ਉਹ ਗ੍ਰੇਡ, ਪੋਸਟ ਜਾਂ ਸੇਵਾ;
- (vii) ਲਾਜ਼ਮੀ ਰਿਟਾਇਰਮੈਂਟ;
- (viii) ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਅਧੀਨ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਲਈ ਅਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ;
- (ix) ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਅਧੀਨ ਭਵਿੱਖ ਦੀ ਨੌਕਰੀ ਲਈ ਅਯੋਗ ਯੋਗਤਾ ਹੋਵੇਗੀ ।

(7) ਉਪਰੋਕਤ 5 ਨਿਯਮ, ਨਿਯਮ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਤੋਂ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਆਈਟਮ (iv), ਜੋ ਤਨਖਾਹ ਦੇ ਵਾਧੇ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਇੱਕ ਮਾਮੂਲੀ ਜ਼ਰਮਾਨਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸ਼੍ਰੀ ਕੰਗ ਦੁਆਰਾ ਜੋ ਦਲੀਲ ਦੇਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਉਹ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਸੰਚਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਵਾਧੇ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਨਾਲ, ਜੁਰਮਾਨਾ ਵੱਡਾ ਬਣ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਆਈਟਮ (v) ਦੇ ਅਧੀਨ ਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਹ ਵਿਵਾਦ, ਇਸਦੇ ਸਾਹਮਣੇ, ਅਸਥਿਰ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਆਈਟਮ (v) ਇੱਕ ਸੁਤੰਤਰ ਧਾਰਾ ਹੈ ਜੋ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇੱਕ ਵੱਖਰੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸੰਚਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੇ ਨਾਲ ਵਾਧੇ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਕਵਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ ਰੂਲਜ਼ ਦੇ ਨਿਯਮ 4.7 ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਾਧੇ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਖੰਡ I ਅਤੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ: -

“4.7 ਇੱਕ ਵਾਧਾ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਸਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦਾ ਆਚਰਣ ਚੰਗਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਾਂ ਉਸਦਾ ਕੰਮ ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਤੋਂ ਵਾਧਾ ਰੋਕਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵਾਧੇ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਲਈ, ਵਿਦਹੋਲਡਿੰਗ ਅਥਾਰਟੀ ਇਹ ਦੱਸੇਗੀ

ILR ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ

(1985)2

ਉਹ ਮਿਆਦ ਜਿਸ ਲਈ ਇਸਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਕੀ ਪੋਸਟ ਪੋਨਸੈਂਟ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਵਾਧੇ ਨੂੰ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਵੇਗੀ ।”

ਇਹ ਇਸ ਨਿਯਮ ਦੇ ਤਹਿਤ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੇ ਵਾਧੇ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਇਸ ਨਿਯਮ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਹ ਦੱਸਣ ਲਈ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕਿਸ ਮਿਆਦ ਲਈ ਰੋਕੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿ ਕੀ ਮੁਲਤਵੀ ਭਵਿੱਖੀ ਵਾਧੇ ਨੂੰ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੋਵੇਗਾ। ਜਦੋਂ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਇਸ ਨਿਯਮ ਅਧੀਨ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ

ਸੰਚਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਵਾਧੇ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ, ਇਹ ਮਾਮੂਲੀ ਜੁਰਮਾਨਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਧਾਰਾ (iv) ਅਧੀਨ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਤਨਖਾਹ ਦੇ ਵਾਧੇ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਹੈ।

(8) ਇਸ ਲਈ ਸੇਵਾਰਹਾਸ ਇਥਿਓਪੈਨਲਟੀਇਰਫਰੇਰਡ ਟੇਇੰਡਰਿਸਕਲਾਉਸੀ (v) ois conc ed, ਪਾਵਰ ਨਿਯਮ 4.12 ਲਈ ਸੰਦਰਭੀ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਿੱਸਾ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ: -

“4.12 (1) ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਸਮਾਂ-ਸਕੇਲ ਵਿੱਚ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੇ ਮਾਪ ਵਜੋਂ ਘਟਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਥਾਰਟੀ, ਅਜਿਹੀ ਕਟੌਤੀ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਅਵਧੀ ਨੂੰ ਦੱਸੇਗੀ ਕਿ ਇਹ ਕਿਸ ਸਮੇਂ ਲਈ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਕੀ, ਬਹਾਲੀ ਦੀ ਮਿਆਦ ਕਟੌਤੀ ਭਵਿੱਖ ਦੇ ਵਾਧੇ ਨੂੰ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰਨ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰੇਗੀ ਅਤੇ, ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਿਸ ਹੱਦ ਤੱਕ।

(2) ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਘੱਟ ਸੇਵਾ, ਗ੍ਰੇਡ ਜਾਂ ਪੋਸਟ, ਜਾਂ ਘੱਟ ਸਮਾਂ-ਸਕੇਲ ਲਈ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੇ ਮਾਪ ਵਜੋਂ ਘਟਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਟੌਤੀ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਉਸ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਜਿਸ ਲਈ ਕਟੌਤੀ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੋਵੇਗੀ; ਪਰ ਜਿੱਥੇ ਮਿਆਦ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਉਹ ਅਥਾਰਟੀ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸੇਗੀ ਕਿ ਕੀ, ਬਹਾਲੀ 'ਤੇ, ਕਟੌਤੀ ਦੀ ਮਿਆਦ ਭਵਿੱਖ ਦੇ ਵਾਧੇ ਨੂੰ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰਨ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰੇਗੀ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਿਸ ਹੱਦ ਤੱਕ।”

ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਯਮ ਦਾ ਇੱਕ ਨਿਰਪੱਖ ਅਧਿਐਨ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇੱਕ ਵੱਖਰੀ ਸਥਿਤੀ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਲਪਨਾ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਸੰਚਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੇ ਨਾਲ ਵਾਧੇ ਦਾ ਰੁਕਣਾ ਧਾਰਾ (v) ਜਾਂ ਨਿਯਮ 4.12 ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਆ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਧਾਰਾ (v) ਦੇ ਤਹਿਤ, ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੇ ਮਾਪਦੰਡ ਵਜੋਂ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਤਨਖਾਹ ਦੇ ਸਮੇਂ-ਸਕੇਲ ਵਿੱਚ ਹੇਠਲੇ ਪੜਾਅ ਤੱਕ ਕਟੌਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਕਟੌਤੀ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬਹਾਲੀ 'ਤੇ ਇਹ ਹੋਰ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕਟੌਤੀ 'ਉਸਦੀ ਤਨਖਾਹ ਦੇ ਭਵਿੱਖੀ ਵਾਧੇ' ਨੂੰ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰਨ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰੇਗੀ। ਇਹ ਧਾਰਾ ਕਲਪਨਾ ਕਰਦੀ ਹੈ

ਚੰਦਰ ਮੋਹਨ ਸਿੱਤਲ ਬਨਾਮ ਸ਼੍ਰੀ ਬਿਹਾਰੀ ਲਾਈ ਗੁਪਤਾ (ਜੇ.ਵੀ. ਗੁਪਤਾ, ਜੇ.)

ਇੱਕ ਹੇਠਲੇ ਪੜਾਅ ਵਿੱਚ ਕਮੀ, ਜੋ ਸੰਚਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੇ ਨਾਲ ਵਾਧੇ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਵਾਧੇ ਨੂੰ ਸੰਚਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਜਾਂ ਬਿਨਾਂ ਰੋਕਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਹੇਠਲੇ ਪੱਧਰ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਘਟਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਪਾਇਆ ਕਿ ਸੰਚਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਵਾਧੇ ਨੂੰ ਰੋਕਣਾ ਇੱਕ ਮਾਮੂਲੀ ਜੁਰਮਾਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਧਾਰਾ (iv) ਅਧੀਨ ਆਵੇਗਾ ਨਾ ਕਿ ਧਾਰਾ (v) ਦੇ ਅਧੀਨ ਜੋ ਕਿ ਵੱਡੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਜੋ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਹੈ, ਸਤਿਕਾਰ ਨਾਲ, ਅਸੀਂ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਰਾਮ *ਲੁਭਾਇਆ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ)* ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਹੀ ਕਾਨੂੰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸ਼ਾਸਨ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, *ਬਲਕਾਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ)* ਵਿਚ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਇਸ ਪਹਿਲੂ 'ਤੇ ਕੋਈ ਚਰਚਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਰਾਮ *ਲੁਭਾਇਆ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ)* ਵਿਚ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਹੋਇਆ ਕਿ *ਬਲਕਾਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ* ਵਿਚ ਫੈਸਲਾ (supra) ਨੂੰ ਵੀ ਓਵਰ-ਰੋਲਡ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

h

(9) ਹੋਰ ਕੋਈ ਨੁਕਤਾ ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਉੱਠਦਾ।

(10) ਉੱਪਰ ਦਰਜ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ, ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਇਸ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਖਰਚਿਆਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ।

ਐਨ. ਕੇ. ਐਸ

ਜੇਵੀ ਗੁਪਤਾ ਜੇ.

ਚੰਦਰ ਮੋਹਨ ਮਿੱਤਲ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ,

ਬਨਾਮ'

ਸ਼੍ਰੀ ਬਿਹਾਰੀ ਲਾਲ ਗੁਪਤਾ, -ਜਵਾਬਦਾਰ।

ਦੇ ਸਿਵਲ ਰਵੀਜ਼ਨ ਨੰ. 2013 .

1 ਮਾਰਚ 1985 ਈ.

ਈਸਟ ਪੰਜਾਬ ਅਰਬਨ ਰੈਂਟ ਰਿਸਟ੍ਰਿਕਸ਼ਨ ਐਕਟ (1940 ਦਾ III) (ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੇਬਲ ਵਜੋਂ)—ਸੈਕਸ਼ਨ 15(1) (ਬੀ) ਅਤੇ (੩)— ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਇਕਪਾਸਤ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੁਆਰਾ ਵੱਖ ਕੀਤਾ ਗਿਆ— ਮੁਕਾਨ ਮਾਲਿਕ ਵੱਲੋਂ ਅਜਿਹੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨਾ — ਅਜਿਹੀ ਅਪੀਲ—ਕੀ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਯੋਗ ਹੈ— ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਮੁਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦਾ ਉਪਾਅ— ਕੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨਾ ਪਿਆ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਕਸ-ਪਾਰਟ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਇਕ ਪਾਸੇ ਕਰਨਾ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਵਿੱਚ ਨਿਹਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਉਸ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਸੀ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਇੱਕ ਪੱਖ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਕੰਚਨ